

Disciplinera sin nafs

﴿ يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخُلِي جَنَّاتِي ﴿٣٠﴾ ﴾
عَنْ فَصَّالَةَ بِنْتِ عُبَيْدٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ: « ... وَالْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ »

Ärade muslimer!

Människans liv är endast ett prov. Detta prov innehåller ibland rädsla, ibland hunger, ibland förlust av ens egendom och ibland prövningar med ens hälsa och välmående. Vid sidan av dessa prövningar är helt klart den största prövningen med ens egna nafs/ego. Profeten (sas) har sagt att prövningen med ens nafs är jihad. För nafs försöker alltid dra människan till det dåliga. Profeten Yûsuf (a.s.) har sagt: “Jag påstår inte att jag är utan skuld - [något i] människans inre driver henne mot det onda, [och ingen går fri från detta] utom den som min Herre i Sin nåd förbarmar sig över.”.

Värdefulla syskon!

Allah Teâlâ har skänkt oändliga gåvor till oss och vill att vi använder dessa i enlighet med deras syften och inte gå till överdrift och att inte bli slavar till våra oändliga lustar. Den som har en stark tro och kan göra sin val på det rätta och goda, och har kontroll över sig själv, är den som kommer nå fred och ro. Allah (c.c.) säger: “[Då säger Gud till den rättfärdige:] ”Du själ, som har kommit till ro! Vänd tillbaka till din Herre, tillfredsställd [med Hans gåvor och] omsluten av Hans välbehag! Stig in med skaran av Mina tjänare! Stig in i Mitt paradys!”¹.

Kära troende!

Historien är fylld med kampen mellan det goda och onda. Profeternas kamp var att rädda de befolkningar som fallit för sina lustar och begär. De som är slavar för sina egon har alltid levt efter sina lustar och begär och tills slut förlorat prövningen i detta liv. För människans lustar och begär tar aldrig slut. Och en nafs som inte kontrolleras tar människan till förödelse. Rasulullah (s.a.v.) har sagt: “Den smarta är den som kontrollerar sin nafs och rannsakar den och jobbar för livet efter detta liv. Den dumma är den som följer sin nafs vägledning och tror att detta ska leda till det goda.”². Allah (c.c.) säger: “Och vet att, hjärtan blir stilla endast genom att nämna Allah.”³. All sökande av fred och stillhet utanför detta påbud är meningslösa sökanden.

Mina bröder!

Nu när vi närmar oss den heliga Ramadan så har vi en god period framför oss, för att rannsaka oss själva och reflektera över våra goda gärningar och synder. Denna fina period som kommer, är en tid för att reflektera över alla misstag som vi har gjort, och saker som vi har missat att göra. Låt oss se över vår dyrkan, hur välfylld den är. Våra brister, dåliga vanor och saker vi går i överdrift med. Hur väl vi lyder Allah (c.c.) och Rasulullah (sas). Hur väl vi håller vår syskonskap med våra bröder och systrar. Och hur väl vi håller oss till vårt ansvar mot mänskligheten. Dessa dagar är en stor möjlighet till att reflektera över våra liv och ändra på oss!

Ärade muslimer!

Låt oss ta ett beslut nu när Ramadan är så nära oss. Låt oss börja göra tawba och istighfar, och ångra oss för våra misstag och be om förlåtelse. Låt Koranen fylla våra sinnen, zikr och tafakkur fylla våra hjärtan och dyrkan stärka våra kroppar. Låt oss be om förlåtelse för alla misstag vi gjort mot vår Skapare (c.c.) och upprätta bönen så att vi närmar oss Honom. Om vi sårat våra syskon eller familj bör vi be om förlåtelse till dem. Vi bör hålla oss borta från platser som inte passar en troende. Vi bör försöka be i församling i moskén eller hemma så gott vi kan. Vi bör stärka bandet mellan våra bröder. Vi bör stå ifrån det som är haram och fylla vår tid med goda gärningar. På så sätt kommer vi stå ifrån våra dåliga lustar och begär, och skydda oss. Rasûlullah (s.a.v.) sade i farvälspilgrimsfärden: “En riktig mujahed är den som kämpar mot sin nafs begär, för att lyda Allah’s (c.c.) order.”⁴.

Jag avslutar min khutba med Profetens (sas) duaa: “(Å Allah!) Få mig att nå fin akhlaq. Det finns ingen utom DIG som kan få mig till fin akhlaq. Håll dålig akhlaq ifrån mig. Det finns ingen utom DIG som kan hålla mig ifrån dålig akhlaq!”⁵

¹ Fecr suresi, 89:27-30

² Tirmizî, Kıyâmet, 25/2459; İbn Mâce, Zühed, 31

³ Ra’d suresi, 13:28

⁴ İbn Hanbel, VI, 22

⁵ Müslim, Müsâfirîn, 201